DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

№ 18. Jędrzejów, dnia 20. grudnia 1915.

1.

Ewakuowani z Wołynia.

Wypadkami wojennymi szczególnie dotkliwie i ciężko dotknięta ludność Wołynia musiała być ewakuowana i odesłana do zachodnich obszarów Polski, aby nie uledz zagładzie.

Wspierać tych biedaków to akt ludzkości, co czyni też c. i k. Zarząd wojskowy w jak najszerszej mierze, dając pomoc w pieniądzach i zbożu, — a Komenda obwodowa oczekuje możliwej spółpomocy do tego szlachetnego celu także ze strony komitetów ratunkowych oraz Gmin.

Wsparcia pieniężne, o ile będą zachodziły warunki rzeczywistej potrzeby, będą wypłacane w obecności naczelników gmin przez organa Komendy obwodowej. Rozdzielanie zboża nastąpi ewentualnie w danych wypadkach z magazynów zbożowych Komendy obwodowej.

W wypadkach pominięcia służy każdemu prawo zwrócenia się do Komendy obwodowej że — tak osobiście na audyencyi u Komendanta obwodu w poniedziałki od 10 do 12 w południe można odnośne żądanie przedstawić.

2.

Pozwolenie na noszenie broni i amunicyi.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915. Nr. 44 Dz. rozp. zarządzono:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej. że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów potrzebne jest zezwolenie Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

3.

Wykonywanie polowania.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915 Nr. 45 Dz. rozp. zarządzono:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej.

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonaniu polowaniu mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915. Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe.

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne jeżeli udowodniono, ze te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według załączonej tabeli.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i Daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszcze i cietrzewie	■	■	■ 15.		15. ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15. ■	■	■	■	■	■	■ 15.				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15. ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszczów i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

4.

Ochrona zwierząt rolniczych.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915. Nr. 46. Dz. rozp. zarządzono:

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić, ani sprzedać na rzeź:

a) cieląt;

b) cielic;

c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;

d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;

e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;

f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładny określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władzę.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi sią zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k. Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniem wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminy dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jenerał-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

Kary.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną przez wprowadzenie w błąd,

kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Konfiskata.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

5.

Ceny maksymalne za zboże.

W myśl rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii z 27. czerwca b. r. obniża się ceny zboża z dniem 1. stycznia 1916 do połowy obowiązujących obecnie cen maksymalnych.

Aby dać możność ludności także po 1. stycznia 1916 uzyskać dotychczasowe ceny za zboże, wzywa się wszystkich gospodarzy rolnych, aby zgłosili przez gminę do 31. grudnia 1915 w kancelaryi monopolu zbożowego przy Komendzie obwodowej zapasy zboża będące w ich posiadaniu, a mające być odstawione, nawet jeżeli zboże to jeszcze nie wymłócone. Za zboże zgłoszone przed 31. grudnia 1915 będzie się płacić obowiązujące obecnie ceny maksymalne.

Pierwszą połowę zgłoszonego zboża należy odstawić do magazynów Komendy obwodowej w styczniu, drugą zaś w lutym.

Celem ulżenia ludności wiejskiej przy pobieraniu pieniędzy za zboże urządza się następujące miejsca płatnicze:

Za zboże odstawione do magazynów w Małogoszczu, Tarni koło Sędziszowa, Laskowej koło Wodzisławia,—posterunki straży skarbowej dla tych miejscowości, za zboże odstawione do magazynu zbożowego w Nagłowicach tamtejszy posterunek żandarmeryi.

Powyższe miejsca płatnicze urzędują we wtorki i piątki od godz. 9—12 przedpołud. i od 2—5 popołud.

Osoby, które jako wynagrodzenie otrzymują zboże deputatowe, mogą pozostawić sobie na pokrycie własnej potrzeby tylko ustaloną ilość zboża (lub mąki), nadwyżkę zaś zboża winne odstawić za opłatą do najbliżej położonego magazynu zbożowego Komendy obwodowej.

6.

Tabela cen targowych dla obrębu c. i k. Komendy obwodowej.

Zboże.

Pszenica	za q	30 K.	— h.
Żyto	„ „	27 „	— „
Jęczmień: browarniany	„ „	27 „	— „
„ pokarmowy	„ „	25 „	— „
Owies	„ „	25 „	— „

Mąka. [1]

Mąka pszenna przednia (typ A) za q 62 K 10 h

Mąka żytnia na chleb (typ C)	„ „ 43 „ 48 „
Mąka pszenna kuchenna (typ B)	„ „ 44 „ 10 „

Gotowy chleb (według miejscowego zwyczaju).

Chleb żytni . .	za kg. — K 44 h
Chleb mieszany .	„ „ — „ 46 „
Opłata za wypieczenie (wliczając sól i kmin) od q mąki	10 K — h

Jarzyna.

Ryż . . .	za kg. 2 K — h
Krupki jęczmienne .	„ „ — „ 60 „
Tatarka . .	„ „ — „ 50 „
Kasza . .	„ „ — „ 90 „
Fasola . . .	„ „ — „ 60 „
Groch . . .	„ „ — „ 85 „
Kartofle . .	„ „ — „ 05 „
Świeża jarzyna (brzoskiew, brukiew, buraki, kapusta)	„ „ — „ 30 „
Proso . . .	„ „ — „ 36 „
Krupy jęczmienne, wielkie .	„ „ — „ 40 „
„ „ średnie .	„ „ — „ 42 „

Środki spożywcze i korzenie.

Kawa palona . .	za kg. 6 K — h
Herbata . . .	„ „ 10 „ — „
Cukier . . .	„ „ 1 „ 24 „
Sól . . .	„ „ — „ 26 „
Pieprz . . .	„ „ 4 „ 10 „
Kmin . . .	„ „ 2 „ — „
Cebula . . .	„ „ — „ 80 „
Czosnek . .	„ „ 1 „ 50 „
Chrzan . . .	„ „ — „ 44 „

Napoje, ocet i oliwa.

Wino . . .	za l. 1 K 60 h
Piwo . . .	„ „ — „ 50 „
Wódka . . .	„ „ 2 „ 40 „
Rum . . .	„ „ 3 „ 15 „
Koniak . . .	„ „ 7 „ — „
Ocet . . .	„ „ — „ 50 „
Oliwa jadalna . .	„ „ 4 „ 70 „
Mleko . . .	„ „ — „ 30 „

Mięso, tłuszcze, masło.

Żywe woły . .	za kg. 1 K 20 h
„ owce . .	„ „ — „ 90 „
„ świnie . .	„ „ 2 „ 95 „
„ cielęta . .	„ „ 1 „ 20 „
Gęsi (4 porcye mięsa po 400 g)	za sztukę 6 K
Mięso wołowe z kośćmi .	za kg. 2 K 40 h
„ owcze . .	„ „ 1 „ 50 „
Świnina . . .	„ „ 4 „ 10 „
Cielęcina . . .	„ „ 2 „ 40 „
Słonina . . .	za kg 5 K — h
Smalec świński . .	„ „ 5 „ 80 „
Kiełbasa . . .	„ „ 4 „ 50 „
Szynka . . .	„ „ 7 „ — „
Masło . . .	„ „ 4 „ 50 „
Ser . . .	„ „ 3 „ 50 „
Jaja . . .	za sztukę — „ 10 „

Artykuły pokarmowe.

Siano,[2]) otawa i koniczyna, prasowane	za q 10 K — h
„ „ „ „ nieprasowane	„ „ 9 „ — „
Koniczyna . . .	„ „ 13 „ 50 „
Słoma[2]) prasowana . .	„ „ 4 „ — „
„ nieprasowana . .	„ „ 3 „ — „
Buraki cukrowe . .	„ „ 2 „ — „
Buraki pastewne . .	„ „ 1 „ 20 „
Zboże niezdatne na pożywienie dla ludzi, nadające się jednak jako pokarm dla zwierząt, stosownie do jakości . .	„ „ 25 „ — „
Makuchy . . .	„ „ 20 „ — „
Poślad według jakości .	8 K — h do 12 K — „
Koński ząb, groch pastewny, łubin, wyka . . .	za q 25 K — h
Zawiązki słodowe . .	„ „ 17 „ — „
Melas . . .	„ „ 12 „ — „

Materyały opałowe, świetlne i do ruchu fabr.

Drzewo opałowe twarde	za m³ 13 K — h
„ „ miękkie .	„ „ 11 „ — „
Węgiel kamienny z rewiru dąbrowskiego	za q*)
Koks . .	„ „ *)
Nafta . . .	za kg. 1 K — h
Świece . . .	„ „ 2 „ 50 „
Mydło . . .	„ „ 3 „ — „

Niniejszą tabelę cen należy przybić we wszystkich lokalach handlowych na dobrze widocznem miejscu.

Niezastosowanie się do tych cen będzie karane na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnego Komendanta armii z 15. września 1915, № 38 (Dz. rozp. IX) grzywnami do 2000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Obok kary aresztu może być nałożona jeszcze grzywna do 2000 koron.

Niniejszem tracą moc obwieszczenia: № 9. w Dzienniku urzędowym obwodu Jędrzejowskiego Nr. 7 z 15. czerwca 1915 i Nr. 13. w Dzienniku urzędowym Nr. 13. z 1. października 1915.

1) Ceny mąki dla konsumpcyi miejscowej ludności cywilnej według obwieszczenia E. № 8279 z 29. listopada 1915, do cen tych nie są wliczone koszta przewozu.

Oddziały wojskowe pobierają mąkę w miejscach zaprowiantowania (Fassungsstelle).

2) Na kolei wzgl. miejscu zapotrzebowania.

*) Za wagon na dworcu kolejowym Jędrzejów K 3.11 h
przy sprzedaży detailicznej na dworcu kolejowym . K 3.35 h
przy sprzedaży detailicznej w mieście . . . K 3.90 h

Podatki konsumcyjne.

I.

1) Podatek konsumcyjny od wódki i spirytusu, produkowanego z wszelkiego rodzaju materjałów, z wyjątkiem wódki wyrabianej z owoców i wszelkiego rodzaju jagód, ma być pobierany w wysokości 20 kop. od jednego stopnia wiadrowego alkoholu, albo w wysokości 20 Rubli od jednego wiadra czystego alkoholu.

2) Podatek konsumcyjny od alkoholu, wyrabianego z innych gron, owoców i wszelkiego rodzaju jagód, ma być ściągany w wysokości 14 kop. od 1 stopnia wiadrowego, albo w wysokości 14 Rub. od jednego wiadra czystego alkoholu.

3) Podatek konsumcyjny od piwa wynosi 3 R. za każdy pud słodu użytego do zacieru. W browarach które zacierają słód za pomocą ruchu ręcznego lub sił zwierzęcych i w ciągu jednego roku nie przerobią ponad 2000 pudów słodu, podatek konsumcyjny ściągany będzie w wysokości 2 Rb. 30 kop. od każdego puda odważonego słodu.

II.

Podatek banderolowy od fabrykatów tytoniowych ustanowiony został w następujących kwotach: a) od jednego funta tytoniu:

najwyższej sorty a)	. 4 Rb.	
„ „ b)	. 3	„ 20 kop.
„ „ c)	. 2	„ 50 „
I sorty . .	. 1	„ 75 „
II „ . . .	. 1	„ 20 „
III „ a) . . .		68 „
III „ b) . . .		50 „
b) od jednego funta i tabak	1	„ 20 „

c) od cygar za 1000 sztuk

I sorty	. 16 R.	80 kop.
II „	. 10 „	80 „
III „	. 4 „	50 „

d) od papierosów (w liściach tytoniowych) i Pachilów (z ustnikiem ze słomki)

za 1000 sztuk . 3 R. 80 kop.

e) od papierosów w bibułkach (w tutkach) za 1000 sztuk

najwyższej sorty a)	. 6 R.	50 kop.
„ „ b)	. 4 „	50 „
I sorty . .	. 3 „	80 „
II „ . . .	. 3 „	— „
III „ a) . . .	. 1 „	75 „
III „ b) . . .	. 1 „	70 „

f) od machorki, tytoniu i tabaki za 1 funt. — 24 kop.

g) od papierosów bibułkowych z machorki, za 1000 sztuk 1 R.—

III.

1) Podatek konsumcyjny od cukru wynosi 2 R. za jeden pud.

2) podatek konsumcyjny od olejów naftowych, służących do oświetlenia lub innych w drodze destylacyj chemicznej, wzgl. na innej drodze uzyskanych produktów naftowych, wynosi 90 kop. za jeden pud.

VI.

Od czystych płynów naftowych, sprowadzonych z zagranicy oprócz należytości cłowej ma być pobierany podatek konsumcyjny w kwocie 90 kop. od 1 puda, a od niedystylowanych olejów mineralnych w kwocie 30 kop.

V.

1) Podatek konsumcyjny od mącznych drożdży prasowanych krajowego pochodzenia ściągany ma być w kwocie 32 kop. za jeden funt, od drożdży zagranicznego pochodzenia, nadających się do sprzedaży, w kwocie 36 kop. od jednego funta.

2) Podatek konsumcyjny od zapałek pobierany być ma:

1) od zapałek bezpieczeństwa (tak zwanych szwedzkich)

a) krajowego pochodzenia za 1 pudełko zawierające do 75 sztuk zapałek 1 kop.

ponad 75 do 150 sztuk	2	„
„ 150 „ 225 „	3	„
„ 225 „ 300 „	4	„

b) wprowadzonych z zagranicy za 1 pudełko zawierające do 75 szt. $1\frac{1}{2}$ kop.

ponad 75 szt. do 150 szt.	3	„
„ 150 „ „ 225 „	$4\frac{1}{2}$	„
„ 225 „ „ 300 „	6	„

2) od wszystkich innych gatunków zapałek:

a) krajowego pochodzenia w podwójnym wymiarze stopy ustalonej pod lit. a) punkt 1)

b) zagranicznego pochodzenia w podwójnym wymiarze stopy ustalonej pod lit. b) punkt 1).

Podatek konsumcyjny od tutek cygaretowych ściągany ma być w następującej wysokości:

1) od 100 sztuk tutek 4 kop.

b) od paczki bibułek cygaretowych, zawierającej najwyżej 50 sztuk pokrajanej bibułki 1 kop.

Paczka bibułek zaopatrzona jedną banderolą nie może przekraczać 40 ctm.[2] (5x8); tutki, których długość przeznaczona do napełnienia tytonim nie przekracza 5 cm. będą zaopatrzone stosownie do ilości banderolą opowiedniej wartości.

Postanowienia powyższe wydaje się wskutek rozkazu c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatora z 10/XII 1915 № 15,005 na podstawie przepisów rosyjskich, ze względu na potrzebę ujednostajnienia postępowania i w zastosowaniu art. 48 konwencyj haskiej.

Naczelnicy gmin mają je zaraz w swej gminie ogłosić.

8.

Zajęcie skór surowych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy etapów Op. № 108.115 z 1915 r. (Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego № 3511) zarządza się:

1) Wszelkie surowe skóry wołowe, cielęce, końskie i owcze znajdujące się w obwodzie u handlarzy i rzeźników, oddane na przechowanie i uzyskane przy biciu zwierząt zastrzega się i zajmuje na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Wszystkie poprzednio przedsiębrane przez inno władze lub organa zajęcia tracą swą moc.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy i właściciele składów winni natychmiast po ukazaniu się niniejszego obwieszczenia, następnie 1. i 16. każdego miesiąca zgłosić pisemnie w Komendzie obwodowej zapasy skór surowych wedle rodzaju, ilości i miejsca składu.

Formularze dla tych zgłoszeń są do nabycia w Komendzie obwodowej.

3) Prawo rozporządzania zgłoszonymi zapasami przysługuje wyłącznie Komendzie obwodowej.

4) Zgłoszenia niezgodne z prawdą, sprzedaż komu innemu, jak podano w punkcie 5. niniejszego obwieszczenia, przenoszenie i ukrywanie skór surowych jest wzbronione.

Przekroczenia tego zakazu będzie karać Komenda obwodowa grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Takiej samej karze ulegnie, kto nie doniesie Komendzie obwodowej o wiadomych mu niezgłoszonych zapasach skóry surowej podlegającej zgłoszeniu.

Zaniechanie zgłoszenia pociągnie za sobą nadto konfiskatę ukrywanego zapasu.

Donoszącemu o ukrytym zapasie zapewnia się premię w wysokości 5% wartości szacunkowej tegoż zapasu.

Premia ta dotyczy tylko osób cywilnych.

5) Zajęte skóry surowe można sprzedawać tylko kupcom zaopatrzonym w legitymacyę Komendy obwodowej.

Komenda obwodowa wyda kupującym legitymacyę zaopatrzoną w ich fotografię, z ważnością na pół roku.

6) O dokonanej sprzedaży należy natychmiast donieść pisemnie Komendzie obwodowej podając rodzaj, ilość, cenę kupna i miejsce składu sprzedanych skór surowych, oraz imię i miejsce zamieszkania kupującego. Obowiązek doniesienia ciąży na kupującym. Odnośne formularze można tu otrzymać.

7) Postępowanie przy sprzedaży:

Kupujący mają się zgłosić w Komendzie obwodowej, w obrębie której zamierzają zakupywać i przedłożyć swą legitymacyę.

Komenda obwodowa udzieli im wyjaśnień o zajętych skórach surowych na podstawie swej ewidencyi.

Są oni obowiązani przestrzegać cen maksymalnych uwidocznionych w Komendzie obwodowej w połączeniu ze zwyczajami kupieckimi i wręczyć cenę kupna właścicielowi skór przed wzięciem tychże w posiadanie.

Saldowany rachunek, który sporządzi sprzedający i odda kupującemu, ma zawierać zestawienie według rodzaju i ilości sprzedanych skór surowych wraz z odnośną ceną kupna.

Na podstawie tych rachunków udzieli Komenda obwodowa kupującemu zezwolenie na odstawienie — wzgl. wywóz a to — przy transporcie kolejowym przez kontrasygnatę listu przewozowego, przy transporcie innego rodzaju przez wystawienie i wydanie krótkoterminowego poświadczenia przewozowego.

Gdyby właściciel skór wzbraniał się sprzedać zajęte skóry surowe po unormowanej cenie maksymalnej z uwzględnieniem zwyczajów kupieckich, należy udać się o interwencyę do Komendy obwodowej, która roztrzygnie sprawę ostatecznie i bez prawa odwołania się.

8) Kupujący którzy przekroczą niniejsze postanowienia, ulegną, o ile czyn ich nie pociąga sądowo-karnego postępowania, karze zagrożonej w punkcie 4.

9) Takiej samej karze ulegną fabryki skóry (garbarnie), które bez żadnego uzasadnienia gromadzą ilości skór nie stojące w żadnym stosunku do ich zdolności wytwórczej.

9.

Sprzedaż mięsa sarniego.

Mimo obowiązującego zakazu polowania na sarny spotyka się handlarzy zwierzyny i inne osoby sprzedające mięso sarnie (sarninę).

Przypominając powyższy zakaz podaje się do publicznej wiadomości, że przekraczający ten przepis będą pociągani do surowej odpowiedzialności karnej.

10.

Podjęcie cywilnego ruchu osobowego względnie towarowego na liniach kolejowych Lublin—Lubartów i Lublin—Chełm.

Od dnia 25. listopada 1915 podjęto na linii Lublin — Lubartów ogólny cywilny ruch osobowy i towarowy. W tym samym dniu otwarto na linii Lublin—Chełm cywilny ruch osobowy tudzież cywilny ruch towarowy ograniczony jednak do całowagonowych transportów środków żywności przeznaczonych dla celów aprowizacyi.

11.

Przyjęcie mieszkańców terenu okupacyjnego do prowizorycznej służby skarbowej.

W a r u n k i p r z y j ę c i a d o p o m o c n i c z e j s ł u ż b y p r z y s t r a ż y s k a r b o w e j.

C. i k. Naczelna Komenda etapów zezwoliła na przyjęcie dobrowolnie zgłaszających się tu, mieszkańców do służby pomocniczej przy straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu tychże w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Warunki przyjęcia:

a) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ci, którzy władają także językiem niemieckim będą przedewszystkiem uwzględnieni),

b) odpowiednia inteligencya,

c) nieposzlakowane dotychczasowe życie,

d) wiek ponad 18, a najwyżej 35 lat,

e) posiadanie ciepłego przykrycia (Decke) które należy z sobą przynieść, dobrego, ciepłego ubrania, obuwia i bielizny.

Małoletni mają się wykazać pisemnem zezwoleniem ojca (opiekuna), potwierdzonem przez Gminę.

2) Pobory.

Ci ludzie otrzymają dzienne wynagrodzenie po 5 (pięć) koron (inne pobory nie mogą byc przyznane), płatne co 5 dni z góry, licząc od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Służbę będą pełnić we własnych ubraniach i o umieszczenie ich, a najprawdopodobniej także o dostarczenie im posilnego, a taniego pożywienia, za które płacić mają ze swego wynagrodzenia dziennego, postara się Komenda Straży skarbowej.

W ten sposób pragnie Naczelna Władza przyjść z wydatną pomocą osobom inteligentniejszym, pozbawionym pracy.

Ubiegający się o przyjęcie do pomocniczej służby przy straży skarbowej, mają wnieść własnoręczne stosowne podanie, dołączyć oryginalne dokumenty (świadectwa szkolne) i przedłożyć je osobiście w Oddziele Skarbowym Komendy obwodowej najpóźniej do 5-go stycznia 1916 r.

Zaznacza się, że przyjęci, przez czas trwania dobrowolnie objętych zobowiązań, muszą się poddać władzy wojskowej i w tym kierunku złożyć uroczyste przyrzeczenie.

Zaniedbanie służbowe, nierzetelne, wzgl. wstępne działania, pociągną za sobą prócz wydalenia ze służby także kary według wojskowej ustawy karnej.

12.

Dręczenie zwierząt.

Zauważono, że ludność tutejsza obchodzi się bardzo często w nieludzki sposób ze zwierzętami, w szczególności: nakłada zbyt wielkie ciężary na wozy, bije konie niemogące uciągnąć ciężko naładowanych wozów, używa do pociągu koni pokaleczonych i odparzonych, w czasie targów przenosi żywy drób trzymając go za nogi lub skrzydła, ładuje po kilka sztuk trzody chlewnej na wozy, tak, że jedno leży na drugiej, jezdzi w czasie gołoledzi końmi, nie kutymi i t. d.

Za tego rodzaju dręczenie zwierząt będą winni karani grzywnami do 100 koron. względnie karą aresztu do dni 10-ciu.

13.

List gończy.

W nocy na 7. listopada 1915 napadli dwaj nieznani bandyci uzbrojeni w rewolwery Wa-

lentego Urbańskiego z Alojzowa, gminy Krzyżanowice w mieszkaniu, i zrabowali mu gotówką w kwocie 100 rubli.

Dziesięć dni przedtem (28 października b. r.) wdarli się również dwaj uzbrojeni w rewolwery prawdopodobnie ci sami złoczyńcy — około godz. 6 wieczór do otworem stojącego domu Pawła Rojek w Alojzowie, gminy Krzyżanowice i pod zagrożeniem zastrzelenia żądali od niego pieniędzy, nie czekając jednak spełnienia swego żądania, rzucili się do ucieczki.

Opis osób:

Jeden bandyta liczyl około 25 lat, blisko 170 cm. wysoki silnie zbudowany, o podłużnej szczupłej golonej twarzy, z jasnym wąsem, odziany w brunatny płaszcz sukienny, czarne spodnie, takąż okrągłą czapkę pluszową i buty z cholewami, — drugi liczył 35 — 40 lat, nieco niższy od pierwszego, silnie zbudowany, o pełnej, czerwonej, golonej twarzy, bez zarostu, odziany w czarny płaszcz sukienny, takież spodnie, buty z cholewami i również w czarną czapkę pluszową.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze i organa bezpieczeństwa o śledzenie za wyżej opisanemi osobami, a w razie przydybania o aresztowanie i dostawienie Sądowi wojskowemu c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, względnie innemu bliżej położonemu Sądowi wojskowemu.

14.

List gończy.

Dnia 12. listopada b. r. około godz. 10 przed połud. przyszedł do pomieszkania gospodarza Józefa Koryata w Czerwonej ad Mirzec obwodu Wierzbnik, niejaki Franciszek Kowalski, i pod zagrożeniem śmierci usiłował wymusić kwotę 100 rubli.

Ścigany przez gospodarza Koryata i innych miejscowych mieszkańców oddał Kowalski, celem udaremnienia schwytania kilka strzałów, którymi ranił śmiertelnie gospodarza Antoniego Dygasa, a ciężko Józefa Koryata.

Franciszek Kowalski zbiegł następnie do lasu koło Mirca i ukrywa się od tego czasu.

Tenże liczy 27 lat, urodzony w Manilkach, gminy Mirzec, tamże przynależny, bez stałego miejsca zamieszkania, rel. rzym. - kat., stanu wolnego, bez zajęcia. nie umie pisać ani czytać. majątku nie posiada, syn Wacława i Maryanny ur. Pachnik.

Opis osoby:

Kowalski jest około 170 cm. wysoki, ma czerwoną, okrągłą twarz i podbródek, jasne włosy, nosi mały jasno-żółty wąs, był odziany w czarne ubranie, czarną czapkę pluszową i wysokie buty.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze i organa bezpieczeństwa, o śledzenie za zbiegłym obwinionym, którego sprawa karna toczy się w Sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, o aresztowanie w razie przydybania i dostawienie najbliższemu Sądowi wojskowemu.

15.

Dziennik urzędowy.

Wzywa się odbiorców dziennika urzędowego, którzy zalegają z opłatą, ażeby nadesłali bezzwłocznie przypadającą kwotę.

Jak to w dzienniku urzędowym z 1. czerwca 1915 № 6 ogłoszono wynosi prenumerata:

miesięcznie	.	— K 80 h
kwartalnie	.	2 K 40 h
półrocznie	.	4 K 80 h
rocznie	.	9 K 60 h

Bezpłatnie otrzymują w obwodzie dziennik urzędowy sądy gminne, urzędy parafialne, izraelickie gminy wyznaniowe, zarządy szkół, posterunki żandarmeryi i posterunki straży skarbowej.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass

pułkownik, w. r.

Druk. Z. Mordkowicz, Jędrzejów.

nego Urbańskiego z Alojzowa, gminy Krzynowice w mieszkaniu, i zrabowali mu gowką w kwocie 100 rubli.

Dziesięć dni przedtem (28 października r.) wdarli się również dwaj uzbrojeni w rewolwery prawdopodobnie ci sami złoczyńcy — koło godz. 6 wieczór do otworem stojącego domu Pawła Rojek w Alojzowie, gminy Krzynowice i pod zagrożeniem zastrzelenia żądali od niego pieniędzy, nie czekając jednak pełnienia swego żądania, rzucili się do ucieczki.

O p i s o s ó b:

Jeden bandyta liczył około 25 lat, blisko 70 cm. wysoki silnie zbudowany, o podłużnej szczupłej golonej twarzy, z jasnym wąsem, dziany w brunatny płaszcz sukienny, czarne spodnie, także okrągłą czapkę pluszową i buty z cholewami, — drugi liczył 35—40 lat, nieco niższy od pierwszego, silnie zbudowany, pełnej, czerwonej golonej twarzy, bez zarostu, odziany w czarny płaszcz sukienny, także spodnie, buty z cholewami i również w czarną czapkę pluszową.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze organa bezpieczeństwa o śledzenie za wyżej opisanemi osobami, a w razie przydybania o aresztowanie i dostawienie Sądowi wojskowemu i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, względnie innemu bliżej położonemu Sądowi wojskowemu.

14.

List gończy.

Dnia 12. listopada b. r. około godz. 10 przed południem przyszedł do pomieszkania gospodarza Józefa Koryata w Czerwonej nad Mirzec obwodu Wierzbnik, niejaki Franciszek Kowalski, i pod zagrożeniem śmierci usiłował wymusić kwotę 100 rubli.

Ścigany przez gospodarza Koryata i innych miejscowych mieszkańców oddał Kowalski, celem udaremnienia schwytania kilka strzałów, którymi ranił śmiertelnie gospodarza Antoniego Dygasa, a ciężko Józefa Koryata.

Franciszek Kowalski zbiegł następnie do lasu koło Mirca i ukrywa się od tego czasu.

Tenże liczy 27 lat, urodzony w Manilkach, gminy Mirzec, tamże przynależny, bez stałego miejsca zamieszkania, rel. rzym.-kat., stanu wolnego, bez zajęcia, nie umie pisać ani czytać, majątku nie posiada, syn Wacława i Maryanny ur. Pachnik.

O p i s o s o b y:

Kowalski jest około 170 cm. wysoki, ma czerwoną, okrągłą twarz i podbródek, jasne włosy, nogi mały jasno-żółty wąs, był odziany w czarne ubranie, czarną czapkę pluszową i wysokie buty.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze i organa bezpieczeństwa, o śledzenie za zbiegłym obwinionym, którego sprawa karna toczy się w Sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, o aresztowanie w razie przydybania i dostawienie najbliższemu Sądowi wojskowemu.

15.

Dziennik urzędowy.

Wzywa się odbiorców dziennika urzędowego, którzy zalegają z opłatą, ażeby nadesłali bezzwłocznie przypadającą kwotę.

Jak to w dzienniku urzędowym z 1. czerwca 1915 № 6 ogłoszono wynosi prenumerata:

miesięcznie .	— K 80 h
kwartalnie .	2 K 40 h
półrocznie .	4 K 80 h
rocznie .	9 K 60 h

Bezpłatnie otrzymują w obwodzie dziennik urzędowy sądy gminne, urzędy parafialne, izraelickie gminy wyznaniowe, zarządy szkół, posterunki żandarmeryi i posterunki straży skarbowej.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass

pułkownik, w. r.